

kan finde Sted. Jeg ser heller ikke, at der er nogen Umulighed i, at den, der er nødsaget til at sende sine Interimsbeviser, som forudsættes stemplede, ud af Landet for at faae Hovedobligationer, kunde skaffe sig Bevis for at have betalt Afgift for saa og saa stor andel af dens Paalydende ved at gjøre Anmeldelse i Finantsministeriet. Jeg anser det ikke for en Umulighed; hvorvidt den ærede Finantsminister mener, at det lader sig gjøre, skal jeg henstille til den ærede Minister, men foreløbig forekommer det ærede Mindretals Indvendinger paa dette Punkt mig ikke at være saa slaaende, som de ere forekomne det ærede Mindretal selv.

Jeg skal dernæst gaa over til den anden Del af Lovforslaget, som handler om Forhøielse af Afgiften af Bøxler. Her har hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem været af den Ansættelse, at det ikke vilde være rigtig alderede nu at forhøie Stempelafgiften, og det dels fordi man frygter for, at det kunde indvirke forstyrrende, om ikke saa meget paa hele Bøxeltrafikken, saa dog i alt Fald paa den Maade, hvorpaa det vereludsfedende og modtagende Publikum har stillet sig overfor Stempelloven af 1861, hvad Betsatningen af Bøxler angaar, og dels fordi man vilde anse det for mindre heldigt, om man ved Indførelsen af en høiere Afgift paa Bøxler vilde fremkalde en Forrykkelse i det Forhold, hvori Betsatningen af Bøxler ifølge den nu bestaaende Lovgivning er stillet til Betsatningen af andre Gjældsbeviser. Dette sidste Moment spiller for enkelte af Udvalgets Medlemmer en større Rolle end for andre, og jeg skal navnlig for mit eget Bedkommende udtale, hvad der vil fremgaa af Udvalgets Betænkning og de stillede Vædringsforslag, at jeg under Forudsætning af, at denne Alighed fjernes, og at man foretager en saadan Forandring af Stempelafgiften for Bøxler og Gjældsbreve, som ogsaa er foreslaaet i det Forslag, der findes under Nr. 13, hvilket jeg subsidiært har tiltraadt, ikke just vilde finde det saa overordentlig betænkeligt at gaa ind derpaa. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at den Forandring i Skalaen, som foreslaas i det samme Vædringsforslag, vil i Virkeligheden føre til, at samtidig med, at

Afgiften forhøies for de noget større Bøxler og altsaa ogsaa for de noget større Gjældsbreve, vil Afgiften blive mindre for de smaa Bøxler og de smaa Gjældsbreve, og det er ialtfald noget tvivlsomt for mig, om man ikke paa den Maade vilde for den mindre betydelige Pengeomsætnings Bedkommende vinde ligesaa Meget, som man tabte paa det andet Punkt for den noget større Pengeomsætnings Bedkommende. Smidstid, mit principale Standpunkt er jo som Udvalgets Heltals, nemlig at fravaade Lovforslagets § 9, saaledes som den foreligger.

Sager: Jeg har kun faa Ord at anføre med Hensyn til de Vædringsforslag, jeg har stillet. Jeg skal ikke, forsaavidt jeg ikke har kunnet gaa med Heltallet til at fravaade en Forhøielse af Børelstempel, indlade mig paa at forsvare Lovforslaget; det maa jeg overlade til den høitagtede Finantsminister. Jeg har ikke kunnet finde mig tiltalt ved de Grunde, der ere anførte mod Lovforslaget, og derfor har jeg indtaget en anden Stilling. Jeg har troet det nødvendigt at drage andre Gjældsbreve ind under Forandringen, dersom denne skal gennemføres, fordi der i saa Henseende maa være Lighed. Ved at forandre Taxten saaledes, at den kun bliver 4 sk. pr. 100 Rd. opnaar man, at Bøxler under 100 Rd. faae et mindre Stempel end nu, da Stemplet er 8 sk. Man opnaar dernæst herved, at der ikke er noget Spring i de forskjellige Summer, og endelig troede jeg det heller ikke aldeles uvigtigt, at vor Børellovgivning med Hensyn til Stempelpligten var lig det Lands Stempellovgivning, som vi dog aabenbart have mest at gjøre med, nemlig Tydskland. Der beløber Stemplet sig til $1\frac{1}{2}$ Silbergroschen for hvert Hundrede Thaler, hvilket gjør i Gjennemsnit $\frac{1}{2}$ pro mille. Naar vi nu hos os forandre Stempelpligten saaledes, at der betales 4 sk. pr. 100 Rd., da bliver det 40 sk. for hvert Tusinde Rigsdaler, altsaa en Sjettedel mindre end den Stempelafgift, der i 1869 er indført i Tydskland. Vi faae altsaa en mindre Stempelafgift end vor Nabo, og efter hvad jeg har erfaret fra den nærmeste tydske Plads, nemlig Hamborg, hvorfra jeg har indhentet Oplysning, skal der ikke være nogen Bø-